

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 156

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 iulie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE	
74. — Legea telecomunicațiilor	1-10
274. — Decret pentru promulgarea Legii telecomunicațiilor	11
★	
83. — Legea serviciilor poștale	11-16
283. — Decret pentru promulgarea Legii serviciilor poștale.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA telecomunicațiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Libera circulație a informațiilor prin emisia, transmisia sau recepția de semnale, imagini sau sunete prin fir, sisteme radio, optice sau alte sisteme electromagnetice ori servicii de telecomunicații, precum și secretul și inviolabilitatea convorbirilor telefonice sau a altor comunicări efectuate prin mijloace de telecomunicații sunt garantate prin lege.

Art. 2. — Proiectarea, instalarea, întreținerea, deținerea, interconectarea echipamentelor de telecomunicații, precum și prestarea serviciilor de telecomunicații sau alte activități în acest domeniu pot fi efectuate de orice persoană fizică sau juridică abilitată, în condițiile prezentei legi.

Art. 3. — (1) Serviciile și rețelele de telecomunicații vor asigura satisfacerea solicitărilor utilizatorilor în condiții de eficiență economică, cu respectarea specificațiilor și

standardelor tehnice și de calitate, în scopul dezvoltării unei infrastructuri de telecomunicații armonizată la nivel național. Pentru realizarea acestui scop se au în vedere:

a) prestarea serviciilor de telecomunicații de bază în concordanță cu principiul serviciului universal;

b) măsuri privind distribuția, accesibilitatea și calitatea serviciilor și rețelelor de telecomunicații pentru folosirea lor în condiții optime de către utilizatori;

c) competiția efectivă în domeniul telecomunicațiilor;

d) eficiența în realizarea, punerea în funcțiune, furnizarea și interconectarea rețelelor și serviciilor de telecomunicații.

(2) Principiul serviciului universal reprezintă furnizarea unui ansamblu minimal de servicii de calitate, determinată, la tarife accesibile, pe întreg teritoriul țării.

(3) Reglementarea serviciilor și rețelelor de telecomunicații are ca obiectiv interesul public, situația economică a

furnizorilor de servicii și rețele de telecomunicații, protecția consumatorilor, impactul asupra pieței de telecomunicații, precum și măsurile privind ordinea publică, siguranța și apărarea națională.

Art. 4. — (1) Furnizorii serviciilor de telecomunicații, operatorii rețelelor de telecomunicații, precum și angajații acestora au obligația de a asigura confidențialitatea oricăror date referitoare la cei care utilizează telecomunicațiile și condițiile lor de folosire. Sunt interzise interceptarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon, telegraf sau prin orice alte mijloace de telecomunicații și furnizarea de informații cu privire la conținutul acestora.

(2) Convorbirile sau comunicările efectuate prin orice mijloace de telecomunicații pot fi interceptate numai în cazurile prevăzute de lege, de către organele abilitate de lege, pe baza actului de autorizare emis de un procuror desemnat de procurorul general al României sau, după caz, de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Curtea de apel.

(3) Furnizorii de servicii și operatorii de rețele de telecomunicații au obligația de a asigura confidențialitatea informațiilor emise, transmise sau recepționate prin echipamentele lor de telecomunicații, în concordanță cu stadiul tehnologic existent. Reglementările tehnice privind confidențialitatea acestor informații se stabilesc de către autoritatea de reglementare.

(4) Furnizorii de servicii și operatorii de rețele de telecomunicații vor solicita, vor stoca sau vor folosi datele de identificare a utilizatorilor, necesare numai pentru evidența furnizării serviciilor sau a rețelelor lor, dacă utilizatorul nu a consimțit în prealabil și asupra altor utilizări ale acestora. Măsurile de protecție privind aceste date se stabilesc de către autoritatea de reglementare.

Art. 5. — (1) Ministerul Comunicațiilor, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, este autoritatea de reglementare prevăzută de prezenta lege.

(2) Reglementarea activităților de telecomunicații, precum și reglementările tehnice prevăzute în prezenta lege se elaborează de către autoritatea de reglementare, cu avizul altor organisme implicate, în condițiile legii.

(3) Autoritatea de reglementare își exercită atribuțiile din prezenta lege prin ordin al ministrului.

(4) Reglementările și activitățile din domeniul telecomunicațiilor trebuie să respecte hotărârile organismelor și organizațiilor internaționale specifice, cuprinse în tratatele la care România este parte.

Art. 6. — Rețelele și serviciile de telecomunicații destinate intereselor guvernamentale, ordinii publice, siguranței și apărării naționale se reglementează prin legi specifice acestor domenii.

Art. 7. — În accepțiunea acestei legi se definesc:

a) *telecomunicații*: orice emisie, transmisie sau recepție de semnale, limbaje, imagini, sunete sau informații de orice natură prin fir, sistem radio, optice sau alte sisteme electromagnetice;

b) *radiocomunicații*: telecomunicații prin intermediul undelor radioelectrice;

c) *rețea de telecomunicații*: ansamblul liniilor de transmisie și al dispozitivelor de comutație, care oferă conexiuni între mai multe puncte terminale pentru realizarea telecomunicațiilor între acestea, precum și instalațiile asociate necesare;

d) *rețea de telecomunicații independentă*: rețeaua de telecomunicații, proprietate a unei singure persoane fizice sau persoane juridice a cărei unică destinație este satisfacerea unor servicii sau facilități necesare proprietarului sau unui grup închis de utilizatori;

e) *rețea de telecomunicații internă*: rețeaua de telecomunicații independentă, localizată într-o singură proprietate, fără a utiliza spectrul radioelectric, domeniul public sau altă proprietate;

f) *puncte terminale*: punctele de conexiune fizică necesare pentru accesul la rețeaua de telecomunicații. Acestea fac parte integrantă din rețeaua de telecomunicații și trebuie să corespundă unor specificații sau standarde tehnice;

g) *linii de transmisie*: mediul de comunicație utilizat ca un ghid artificial continuu pentru telecomunicații;

h) *echipament terminal*: echipamentul sau o parte a unui echipament care se conectează, direct sau indirect, la un punct terminal, astfel încât permite transmiterea, prelucrarea și/sau recepția informațiilor;

i) *cerințe esențiale*: cerințele care trebuie îndeplinite pentru a garanta siguranța utilizatorilor și a personalului operatorilor de telecomunicații, protecția rețelelor și, în special, a schimbului de informații din gestiune și comandă asociate, inclusiv, acolo unde este cazul, utilizarea eficientă a spectrului radioelectric sau a resurselor orbitale pentru sateliții de telecomunicații, precum și interoperabilitatea serviciilor de același fel, a echipamentelor terminale și protecția informațiilor vehiculate de către utilizatori. Interoperabilitatea echipamentelor terminale reprezintă capacitatea acestora de a funcționa corect în rețea, precum și cu alte echipamente terminale care permit accesul la același serviciu;

j) *serviciu de telecomunicații*: furnizarea oricărui tip de telecomunicații contra cost;

k) *serviciu de telecomunicații de bază*: furnizarea serviciului telefon sau telegraf/telex contra cost, în măsura în care acestea sunt destinate publicului;

l) *operator public*: persoana juridică autorizată să instaleze și să opereze o rețea de telecomunicații în scopul oferirii de servicii de telecomunicații destinate publicului;

m) *operator independent*: persoana fizică sau persoana juridică autorizată să instaleze și să opereze o rețea de telecomunicații independentă;

n) *clauza rețelei deschise*: ansamblul condițiilor privind accesul deschis la rețelele operatorilor publici și, după caz, la serviciile de telecomunicații destinate publicului, precum și utilizarea eficientă a acestora;

o) *grupul închis de utilizatori*: grup de utilizatori — persoane juridice cu același tip de activitate de bază și interese economice comune, care justifică necesitatea unei rețele proprii de telecomunicații;

p) *categorie de utilizatori*: clienții care prezintă aceleași caracteristici de trafic și aceleași solicitări de utilizare a unui serviciu de telecomunicații;

r) *zonă*: spațiu geografic care cuprinde mai multe localități.

CAPITOLUL II

Reglementarea activităților de telecomunicații

Secțiunea 1

Licențe

Art. 8. — (1) Operatorii publici, furnizorii de servicii de telecomunicații de bază, precum și furnizorii altor servicii de telecomunicații, în condițiile în care piața sau spectrul radioelectric disponibil limitează competiția, desfășoară aceste activități numai în baza licenței eliberate de autoritatea de reglementare.

(2) Beneficiar al licenței prevăzute la alin. (1) poate fi numai o persoană juridică română.

Art. 9. — (1) Licența se eliberează numai pentru un anumit tip de rețea sau pentru anumite tipuri de servicii de telecomunicații, determinate de către autoritatea de reglementare pentru:

- operatori publici;
- furnizori de servicii de telecomunicații de bază;
- furnizori de servicii de telecomunicații pentru care condițiile pieței sau spectrul radioelectric disponibil limitează competiția.

(2) Autoritatea de reglementare poate limita licența unui furnizor de servicii de telecomunicații sau unui operator public pentru anumite regiuni, orașe sau linii de telecomunicații.

(3) O persoană juridică poate deține una sau mai multe licențe din categoriile menționate la alin. (1).

(4) Serviciul de telecomunicații care face obiectul unei licențe nu este supus autorizării în conformitate cu prevederile art. 26, 27 și 28.

Art. 10. — (1) Atribuirea licenței se face prin licitație sau încredințare directă de către autoritatea de reglementare. Aceasta determină numărul sau tipul de licențe pentru rețele sau servicii de telecomunicații, necesar pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3.

(2) Modul de atribuire a licențelor prin licitație sau prin încredințare directă se stabilește de către autoritatea de reglementare, asigurându-se o procedură obiectivă și transparentă, cu motivarea circumstanțelor pe care s-a bazat în cazul alegerii metodei încredințării directe.

(3) Pentru atribuirea licenței prin licitație, autoritatea de reglementare va anunța public, în presa locală și centrală, condițiile de acordare, cu respectarea prevederilor art. 11 și 12.

(4) Licența poate fi atribuită, prin încredințare directă în următoarele situații:

— în cazurile și pentru perioada păstrării motivate a unor drepturi exclusive rezervate pentru prestarea serviciilor de telecomunicații de bază;

— pentru motive de standardizare sau de compatibilitate cu echipamentele sau tehnologia deja existentă în serviciul, rețeaua sau zona respectivă, precum și pentru asigurarea continuității sau extinderii serviciului;

— în cazul în care la licitație s-a prezentat un singur participant.

(5) Autoritatea de reglementare va elibera licența ținând seama de calificarea tehnică, eficiența funcțională, capacitatea financiară, aplicabilitatea propunerii solicitantului, de impactul asupra competiției în domeniul telecomunicațiilor și de alte condiții expres stabilite.

Art. 11. — (1) Licența nu este transmisibilă. Aceasta se eliberează pentru o perioadă de:

a) 15 ani pentru serviciile de telecomunicații de bază și pentru rețelele aferente, la nivel național;

b) 10 ani pentru serviciile de telecomunicații de bază și pentru rețelele aferente, la nivel zonal sau local;

c) 10 ani pentru celelalte servicii și rețele care fac obiectul unor licențe, la nivel național;

d) 5 ani pentru celelalte servicii și rețele care fac obiectul unor licențe, la nivel zonal sau local.

(2) Licențele pot fi reînnoite în condițiile legii.

(3) Autoritatea de reglementare stabilește condițiile licenței în conformitate cu art. 12, în scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 3 și 4.

(4) Condițiile prevăzute în licențe pot fi modificate prin acord între autoritatea de reglementare și titularul de licență sau în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (4).

Art. 12. — (1) Condițiile stabilite în licență privesc drepturile și îndatoririle titularului. Acestea pot să prevadă:

a) situațiile în care titularul de licență va garanta accesul utilizatorilor la o rețea sau la un serviciu de telecomunicații pe teritoriul geografic prevăzut în licență, inclusiv fazele de dezvoltare a rețelei sau a serviciului și aplicarea principiului serviciului universal, după caz;

b) nivelul minim al calității pe care trebuie să-l asigure titularul de licență;

c) modul în care titularul de licență va trebui să garanteze accesul deschis și nediscriminator la serviciile și rețeaua sa de telecomunicații;

d) tarifele titularului de licență prevăzute pentru furnizarea unui serviciu sau accesul la o rețea de telecomunicații, care necesită aprobare în conformitate cu prevederile reglementărilor pentru tarife prevăzute la art. 24 și 25;

e) situațiile în care autoritatea de reglementare aprobă termenii și condițiile comerciale aplicate de către titularul de licență, în special cele prevăzute în contractele cu beneficiarii rețelei sau ai serviciilor sale de telecomunicații;

f) specificațiile și standardele tehnice, precum și cerințele esențiale pe care titularul de licență trebuie să le respecte în timpul instalării și exploatării rețelelor și serviciilor de telecomunicații;

g) modul în care titularul de licență trebuie să participe la serviciu în condiții deosebite, implicarea sa în luarea măsurilor în asemenea cazuri, precum și măsurile ce trebuie întreprinse în situații normale pentru asigurarea serviciului și în condiții deosebite;

h) situațiile în care furnizarea anumitor servicii de telecomunicații de către titularul de licență poate fi supusă unor condiții menite să ofere și să mențină o competiție efectivă, pentru evitarea abuzului de poziție dominantă pe piață, conform prevederilor art. 33 și 34;

i) cazurile în care titularul de licență este obligat să-și interconecteze rețeaua de telecomunicații la rețeaua unui alt titular de licență sau la rețelele similare din alte țări.

(2) Autoritatea de reglementare decide care dintre condițiile enumerate la alin. (1) vor fi prevăzute în licență.

(3) Condițiile prevăzute la lit. a), b), d) și g) sunt obligatorii pentru titularii de licență pentru furnizarea de servicii de telecomunicații de bază.

Art. 13. — Licența poate fi retrasă parțial sau total, temporar sau definitiv, de către autoritatea de reglementare, dacă titularul ei încalcă obligațiile prevăzute în licență sau prevederile legale privind confidențialitatea și inviolabilitatea comunicației. Măsura retragerii licenței se ia după o avertizare prealabilă pentru intrarea în legalitate și după verificarea realității susținerilor titularului de licență, comunicate în cel mult 30 de zile de la primirea avertizării.

Art. 14. — (1) Licențele se eliberează în baza unor taxe care se fac venit la bugetul de stat. Cuantumul taxelor de licență este prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta lege.

(2) Cheltuielile privind activitățile necesare pentru controlul permanent al respectării prevederilor licențelor, controlul tehnic asociat, verificarea parametrilor de calitate și a protecției contra perturbațiilor și, după caz, monitorizarea spectrului radioelectric sunt suportate din tarifele percepute de la titularii de licență de către organismul specializat prevăzut la art. 49 alin. (1). Aceste tarife se aprobă conform prevederilor art. 25, care se aplică în mod corespunzător.

(3) Valoarea taxelor prevăzute în anexa nr. 1 va putea fi modificată prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui prețurilor și tarifelor din economie.

Secțiunea a 2-a

Dreptul de acces în imobile, incinte și alte proprietăți

Art. 15. — Operatorul public de rețea destinată serviciilor de telecomunicații poate să instaleze, să întrețină și să mute liniile de transmisie, suporturile acestora și punctele terminale folosite pentru furnizarea de servicii de telecomunicații în/pe/sub sau deasupra proprietății, după caz, numai în condițiile prezentei legi.

Art. 16. — (1) Titularii de licență, care intenționează să intre pe orice fel de proprietate pentru instalarea sau întreținerea liniilor de transmisie și a punctelor terminale, vor conveni, în scris, cu proprietarul sau deținătorul, toate detaliile necesare, inclusiv locul și metodele de lucru ce urmează a fi folosite și durata de timp în care proprietarul nu poate efectua lucrări ce ar afecta accesul și buna întreținere a instalațiilor de telecomunicații sau care ar necesita mutarea acestora.

(2) Acordul prevăzut la alin. (1) privește numai conectarea inițială a abonatului la rețeaua titularului de licență.

Art. 17. — (1) În absența acordului dat în temeiul art. 16, titularul de licență va transmite proprietarului o notificare scrisă în care va specifica: locul de desfășurare a activității, metodele de lucru, suprafața de teren afectată, obliga-

ția acordării de despăgubiri în cazul în care se justifică și dreptul de contestare a notificării, în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia, la autoritatea de reglementare.

(2) Contestația va fi soluționată de către autoritatea de reglementare în termen de 30 de zile, după ascultarea ambelor părți, decizia, temeinic motivată, fiind comunicată părților. Împotriva deciziei, partea nemulțumită se poate adresa instanței contenciosului administrativ potrivit Legii nr. 29/1990.

(3) Activitatea contestată a titularului de licență va fi suspendată până la soluționarea definitivă a cauzei.

Art. 18. — (1) Persoanele împuternicite de titularii de licență să desfășoare activități de proiectare, instalare, întreținere și înlocuire a liniilor de transmisie, a suporturilor acestora sau a punctelor terminale necesare furnizării serviciilor de telecomunicații au dreptul de acces în/pe/sub sau deasupra proprietății, în imobile și în incinte, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pe baza unui ordin scris, cu acordul proprietarilor sau al locatarilor.

(2) În lipsa acordului proprietarilor sau al locatarilor, lucrările de telecomunicații se pot efectua în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, iar în caz de urgență, pe baza unei ordonanțe președințiale.

(3) În cazul în care se impune efectuarea unor lucrări de întreținere sau de reparații cu caracter de urgență pentru prevenirea sau înlăturarea unor consecințe grave ori impuse de asigurarea siguranței naționale ori a ordinii publice, persoanele împuternicite conform alin. (1) au dreptul de acces în imobile sau incinte fără permisiunea proprietarilor sau a deținătorilor, pe bază de ordonanță președințială. Ordonanța președințială se pronunță în cel mult 3 zile de la data cererii, în camera de consiliu, chiar și fără citarea părților, și este executorie. În cazuri de urgență extremă, prevăzute la art. 32 din Legea nr. 33/1994, se va proceda în consecință.

(4) Instalarea liniilor de transmisie, a suporturilor și a punctelor terminale în/pe/sub sau deasupra proprietății nu va afecta dreptul de proprietate sau alte drepturi reale, precum și dreptul de proprietate asupra echipamentelor instalate. În cazul necesității modificării definitive a utilizării unui termen și a imposibilității preluării prin cumpărare a acestuia, se aplică procedura de expropriere pentru cauze de utilitate publică cu dreptă și prealabilă despăgubire, conform legii.

Art. 19. — Instalarea, întreținerea, înlocuirea sau mutarea liniilor de transmisie și a punctelor terminale nu vor cauza nici o schimbare a destinației de folosință a proprietății, vor afecta cât mai puțin posibil folosirea proprietății, vor schimba cât mai puțin posibil aspectul exterior al proprietății și vor fi executate într-o manieră în care să nu pericliteze sănătatea și siguranța oamenilor. În cazul instalării mai multor rețele de telecomunicații în aceeași zonă, se vor utiliza, pe cât posibil, trasee și facilități comune, având în vedere obiectivele menționate la art. 3.

Art. 20. — Operatorul public, care are în licență prevederile art. 12 alin. (1) lit. a), poate solicita proprietarilor sau deținătorilor de arbori sau alte specii vegetale ale căror ramuri sau rădăcini îngreunează sau ar îngreuna instalarea, întreținerea sau funcționarea rețelelor de telecomunicații, tăierea ramurilor sau a rădăcinilor, cu respectarea prevederilor art. 16, 17 și 18.

Art. 21. — (1) Titularul de licență va fi obligat, pe cheltuielă proprie, să reșeze cablurile utilizate pentru serviciile sale de telecomunicații, când această reșezare este necesară pentru construcția de clădiri sau pentru efectuarea de lucrări de către proprietarul bunului, după expirarea duratei convenite conform art. 16 alin. (1).

(2) Când reșezarea cablurilor este necesară efectuării unor lucrări de către alte persoane decât proprietarul, cheltuielile vor fi suportate de acestea.

Art. 22. — Titularul de licență are dreptul să instaleze posturi telefonice publice, pe teritoriul prevăzut în licența sa pentru acest serviciu, în/pe clădiri și în spații ale domeniului public, cu acordul proprietarilor sau al autorităților respective.

Art. 23. — (1) Titularul de licență este răspunzător pentru daunele cauzate proprietarilor sau deținătorilor ca urmare a efectuării lucrărilor de instalare, de întreținere sau de înlocuire a liniilor de transmisie ori a punctelor terminale, precum și pentru tăierea vegetației în condițiile art. 20.

(2) Proprietarii sau deținătorii bunurilor afectate de titularul de licență în condițiile alin. (1) au dreptul la o despăgubire stabilită de comun acord și echivalentă cu prejudiciul efectiv produs, ca o eventuală compensație determinată de modificarea aspectului exterior al proprietății.

(3) Despăgubirile se stabilesc, după caz, prin tranzacție sau pe cale juridicțională.

Secțiunea a 3-a

Tarife

Art. 24. — (1) Serviciile de telecomunicații și accesul la rețeaua de telecomunicații se efectuează, pe bază de contracte, în schimbul perceperii unui tarif stabilit în funcție de obiectivele prevăzute la art. 3.

(2) Autoritatea de reglementare urmărește ca tarifele supuse aprobării conform art. 12 alin. (1) lit. d) să fie nediscriminatorii și corelate cu costurile.

(3) La stabilirea tarifelor se vor avea în vedere:

a) acoperirea costurilor serviciilor efectuate, pe termen lung, specifice domeniului;

b) neinclusiunea de sume suplimentare, ca rezultat al abuzului de poziție dominantă pe piață, cu excepția cazurilor justificate de obiectivele menționate la art. 3;

c) asigurarea în cele mai bune condiții a unor servicii pentru beneficiari;

d) neinclusiunea de sume suplimentare conform prevederilor din art. 35;

e) asigurarea competiției pe piață și evitarea concurenței neloiale.

(4) Tarifele sunt nediscriminatorii pentru același tip de serviciu de telecomunicații, furnizat aceleiași categorii de utilizatori.

(5) Pentru aplicarea prevederilor din alin. (1)–(4), autoritatea de reglementare poate aproba reguli sau principii de tarifare, inclusiv mărirea modificărilor permise pentru tarife de telecomunicații.

Art. 25. — (1) Tarifele percepute de titularii de licență pentru serviciile de telecomunicații de bază se aprobă de

către autoritatea de reglementare, cu avizul autorității guvernamentale cu atribuții în domeniul prețurilor și tarifelor.

(2) În scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 3, autoritatea de reglementare poate dispune ca titularii de licență:

a) să pună la dispoziția autorității de reglementare informațiile, datele statistice și documentele necesare pentru aprobarea tarifelor;

b) să efectueze, după caz, înregistrarea distinctă, în evidența contabilă, a costurilor pe fiecare activitate necesară furnizării serviciilor sau operării rețelei de telecomunicații.

(3) Decizia autorității de reglementare privind aprobarea tarifelor va fi comunicată titularilor de licență în termen de 40 de zile de la data primirii propunerii.

(4) Tarifele aprobate vor fi făcute publice de către titularul de licență cu cel puțin 15 zile înainte de aplicare.

Secțiunea a 4-a

Autorizații

Art. 26. — (1) Operatorul independent sau furnizorul de servicii de telecomunicații deschise competiției poate desfășura aceste activități numai în baza unei autorizații emise de autoritatea de reglementare.

(2) Beneficiar al autorizației prevăzute la alin. (1) poate fi o persoană fizică sau juridică română, sucursale sau reprezentanțe ale unor persoane juridice străine înregistrate în România.

(3) Prin excepție, rețelele interne de telecomunicații, precum și rețelele independente pentru care distanța maximă între punctele terminale este de 300 m, care nu sunt conectate la rețelele de telecomunicații și nu utilizează transmisii radioelectrice în spațiu — fără ghidare artificială —, pot funcționa fără autorizația prevăzută la alin. (1).

Art. 27. — (1) Eliberarea autorizației se efectuează după procedura stabilită prin ordin de către autoritatea de reglementare.

(2) Nu se eliberează autorizații atunci când:

a) există dovezi că serviciul sau rețeaua de telecomunicații care face obiectul solicității periclitează securitatea sau sănătatea utilizatorilor sau a personalului ori confidențialitatea comunicărilor;

b) în gestionarea spectrului radioelectric nu există frecvențe disponibile care pot fi alocate solicitantului.

Art. 28. — (1) Autorizația este personală și netrasmisibilă. Aceasta se eliberează pentru o perioadă de până la 5 ani și poate fi reînnoită sau retrasă în condițiile legii.

(2) Frecvențele radioelectrice necesare pentru funcționarea rețelei sau a serviciilor de telecomunicații vor fi alocate prin autorizație, conform legii.

(3) La eliberarea autorizației, autoritatea de reglementare va urmări îndeplinirea obiectivelor prevăzute în art. 3, stabilind prin autorizație:

a) drepturi și obligații în legătură cu standarde tehnice internaționale din domeniu și cu cerințele esențiale privind securitatea utilizatorilor și a personalului;

b) condiții tehnice în timpul instalării și funcționării rețelilor și serviciilor de telecomunicații;

c) situațiile și condițiile în care unui operator independent i se poate permite să încheie acorduri asupra interconectării rețelei sale cu rețeaua de telecomunicații a altui operator.

Art. 29. — (1) Autorizația poate fi retrasă parțial sau total, temporar sau definitiv, de către autoritatea de reglementare, dacă titularul încalcă obligațiile prevăzute în aceasta și prevederile legale privind confidențialitatea și inviolabilitatea comunicațiilor.

(2) Măsura retragerii autorizației se ia după avertizarea prealabilă pentru intrarea în legalitate și după verificarea realității susținerilor titularilor de autorizație, comunicate în cel mult 30 de zile de la primirea avertizării.

Art. 30. — (1) Autorizația se eliberează în baza unei taxe care se face venit la bugetul de stat. Cuantumul taxelor de autorizare este prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta lege.

(2) Cheltuielile privind activitățile necesare pentru controlul permanent al respectării prevederilor autorizațiilor, controlul tehnic asociat, verificarea parametrilor de calitate și a protecției contra perturbațiilor și, după caz, monitorizarea spectrului radioelectric sunt suportate din tarifele percepute de la titularii de autorizație de către organismul specializat prevăzut de art. 49 alin. (1). Aceste tarife se aprobă conform prevederilor art. 25, care se aplică în mod corespunzător.

(3) Valoarea taxelor prevăzute în anexa nr. 2 poate fi modificată prin hotărâre a Guvernului, în funcție de evoluția indicelui prețurilor și tarifelor din economie.

Secțiunea a 5-a **Protecția utilizatorilor**

Art. 31. — (1) Autoritatea de reglementare stabilește modalitatea în care titularul de licență prezintă modelele contractelor pe care le încheie cu utilizatorii. Contractele se încheie numai pentru serviciile de telecomunicații solicitate de utilizatori.

(2) Drepturile utilizatorilor în cazurile de întrerupere a furnizării serviciilor sau a accesului la rețea și răspunderea ce revine pentru daune titularului de licență sau de autorizație sunt reglementate contractual, dispozițiile prevăzute în cap. V aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 32. — Dispozițiile art. 25 alin. (2), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul aprobării termenilor și condițiilor comerciale stabilite în contractele dintre titularul de licență și beneficiarii serviciilor de telecomunicații respective.

Art. 33. — Operatorii publici sau furnizorii de servicii de telecomunicații trebuie să permită accesul concurenților la rețea sau la un serviciu, de regulă în aceleași condiții tehnice și financiare în care ei înșiși ar fi utilizatori ai rețelei sau serviciului respectiv, dacă acest lucru reprezintă un suport pentru oferirea altor servicii de telecomunicații și nu există motive obiective întemeiate care să împiedice acordarea accesului.

Art. 34. — (1) Operatorii publici sau furnizorii de servicii de telecomunicații, care au o poziție dominantă pe piața de telecomunicații, sunt obligați să respecte reglementările pentru rețele și servicii de telecomunicații referitoare la clauza

rețelei deschise. Ei pot limita accesul la rețea sau la servicii de telecomunicații numai în cazuri justificate de respectarea cerințelor esențiale.

(2) Termenii și condițiile comerciale în funcție de care oferă servicii un operator public sau un furnizor de servicii de telecomunicații, care are o poziție dominantă pe piață, trebuie să fie bazate pe criterii obiective, să fie transparente și să fie făcute publice.

Art. 35. — (1) Este interzis titularilor de licență să subvenționeze tarifele pentru activitățile supuse unei autorizații sau deschise concurenței cu venitul obținut din serviciile și rețelele care le-au fost acordate prin licență.

(2) Autoritatea de reglementare va solicita toate datele necesare pentru verificarea respectării prevederilor alin. (1).

(3) Autoritatea de reglementare poate solicita o verificare financiară de către un expert autorizat, care să examineze dacă titularul respectă principiul menționat la alin. (1). Cheltuielile necesare pentru efectuarea acestei verificări vor fi suportate de titular, dacă expertiza constată nerespectarea prevederilor alin. (1).

Art. 36. — Autoritatea de reglementare va avertiza pe titularul de licență sau pe furnizorul de servicii de telecomunicații care încalcă prevederile art. 33, 34 și 35 alin. (1) să ia măsurile de înlăturare a încălcării prevederilor legale, în cazul în care respectivul titular de licență sau furnizor de servicii de telecomunicații se folosește de poziția sa dominantă pentru a practica discriminări între competitorii săi.

Art. 37. — (1) Prevederile prezentului capitol se completează cu prevederile Legii concurenței.

(2) La desfășurarea investigațiilor și la luarea deciziilor în cazul încălcării prevederilor Legii concurenței poate participa și autoritatea de reglementare.

Secțiunea a 6-a **Interconectare și numerotare**

Art. 38. — (1) Titularul de licență este obligat să-și interconecteze rețeaua de telecomunicații la rețeaua altui titular sau la rețele similare din alte țări, în următoarele condiții:

a) interconectarea să fie prevăzută în licență conform prevederilor art. 12 alin. (1) lit. i);

b) limitarea interconectării în situația când acest lucru este necesar pentru respectarea cerințelor esențiale;

c) criteriile de interconectare să fie obiective, transparente și să fie făcute publice.

(2) Autoritatea de reglementare va preciza prin ordin al ministrului modul de aplicare a condițiilor de mai sus.

(3) Autoritatea de reglementare are dreptul de a avertiza, la sesizarea titularilor afectați, pe titularul de licență care nu-și îndeplinește obligațiile de interconectare conform alin. (1) sau poate stabili condițiile de interconectare în cazul în care titularii de licență nu au ajuns la un acord.

Art. 39. — (1) Un operator independent poate, cu aprobarea prealabilă a autorității de reglementare, să-și conecteze, în anumite condiții, propria rețea la rețelele de telecomunicații ale unui titular de licență, ale altui operator independent sau la rețele similare din alte țări, dacă în autorizația sa se prevede această posibilitate, potrivit art. 28 alin. (3) lit. c).

(2) Aprobarea autorității de reglementare prevăzută la alin. (1) va specifica condițiile de interconectare.

Art. 40. — (1) Titularii de licență și operatorii independenți autorizați vor prezenta autorității de reglementare o notă asupra finalizării modificării sau anulării oricărui acord de interconectare, cu cel puțin 30 de zile înainte de intrarea în vigoare a acestuia.

(2) Autoritatea de reglementare poate declara nul un acord de interconectare între titularii de licență, în parte sau în total, dacă acordul periclitează competiția efectivă pe piața de telecomunicații.

(3) Prevederilor din alineatul anterior li se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 36.

Art. 41. — (1) Autoritatea de reglementare efectuează planificarea numerotării necesare în serviciile de telecomunicații pentru identificarea utilizatorilor. Ea va înregistra utilizarea grupelor de numerotare, schimbările din planul de numerotare și alocarea de numere titularilor de licență sau furnizorilor de servicii de telecomunicații.

(2) Autoritatea de reglementare poate modifica planurile naționale de numerotare conform acordurilor și recomandărilor internaționale, precum și în scopul garantării unei suficiente disponibilități de numere. Modificările vor fi făcute publice cu cel puțin 60 de zile înainte de aplicare.

(3) În administrarea numerelor se vor lua în considerare necesitățile titularilor de licență, ale furnizorilor de servicii de telecomunicații și ale utilizatorilor, precum și principiile profitabilității și concurenței efective.

CAPITOLUL III

Reglementări tehnice

Art. 42. — (1) Numai echipamentele terminale autorizate pot fi comercializate, conectate și utilizate în rețelele de telecomunicații care fac obiectul unei licențe sau autorizații. Echipamentele terminale cu altă destinație pot fi comercializate numai cu avertizarea expresă a utilizatorilor asupra interdicției de conectare și utilizare în rețelele menționate.

(2) Echipamentele terminale pot fi autorizate numai dacă respectă cerințele esențiale definite la art. 7 lit. i).

(3) Autoritatea de reglementare stabilește procedura de autorizare a echipamentelor terminale, inclusiv procedura de expertiză tehnică, și desemnează, în acest scop, laboratoare de testare independente.

Art. 43. — (1) Proiectarea, instalarea și întreținerea rețelilor de telecomunicații, precum și instalarea, întreținerea sau conectarea echipamentelor de telecomunicații pot fi efectuate numai de către persoane fizice sau juridice autorizate. Fac excepție echipamentele terminale prevăzute prin construcție, cu posibilitatea conectării de către utilizator și autorizate în acest sens.

(2) Autoritatea de reglementare autorizează persoanele prevăzute la alin. 1 în funcție de pregătirea, calificarea și experiența profesională a acestora.

Art. 44. — Autoritatea de reglementare va verifica respectarea obligațiilor prevăzute în prezenta lege de către persoanele autorizate, conform art. 43, precum și de către laboratoarele de testare desemnate și poate lua măsurile necesare, inclusiv până la retragerea autorizației.

Art. 45. — Instalațiile care perturbă funcționarea normală a rețelelor de telecomunicații vor fi prevăzute în mod obligatoriu cu sisteme de protecție corespunzătoare, pe cheltuiala proprietarilor instalațiilor respective.

CAPITOLUL IV

Autoritatea de reglementare

Art. 46. — (1) Pentru îndeplinirea dispozițiilor prezentei legi, autoritatea de reglementare îndeplinește funcțiile, își exercită competențele în realizarea prevederilor art. 3 și 4 din lege, supraveghează pe titularii de licență, pe furnizorii de servicii de telecomunicații și pe operatorii de rețea autorizați.

(2) În acest scop, autoritatea de reglementare:

a) poate solicita operatorilor sau furnizorilor de servicii de telecomunicații orice informații sau documente legate de instalarea, funcționarea și calitatea serviciilor și rețelei de telecomunicații;

b) poate delega o persoană pentru a examina activitatea unui titular de licență, furnizor de servicii de telecomunicații sau operator independent, în scopul verificării respectării prevederilor licenței sau ale autorizației;

c) poate solicita titularilor de licență să elaboreze rapoarte anuale privind îndeplinirea prevederilor din licență.

Art. 47. — (1) Titularii de licență sau furnizorii de servicii autorizați vor informa în scris autoritatea de reglementare privind începerea, modificarea sau încetarea funcționării unui serviciu sau a unei rețele de telecomunicații cu cel puțin 30 de zile înainte. Autoritatea de reglementare va publica aceste note, precum și notele menționate la art. 48 alin. (1), de regulă de două ori pe an.

(2) În caz de forță majoră, informarea privind modificarea sau încetarea funcționării unui serviciu sau a unei rețele de telecomunicații se va efectua în termen de 48 de ore de la producerea evenimentului.

Art. 48. — (1) În cazul începerii procedurii de lichidare judiciară, lichidatorul va informa în scris, imediat, autoritatea de reglementare despre încetarea activității operatorului sau a furnizorului de servicii.

(2) Preluarea rețelei sau a serviciilor respective de către altă persoană se poate face numai în condițiile prezentei legi; autoritatea de reglementare poate acorda dreptul temporar de preluare a rețelei sau a serviciilor respective unei alte persoane, în interesul utilizatorilor, pe durata desfășurării procedurii de lichidare judiciară.

Art. 49. — (1) Autoritatea de reglementare poate delega Inspectoratului General al Comunicațiilor, organism specializat cu statut de regie autonomă, unele competențe și funcții, cu excepția funcțiilor de acordare a licențelor.

(2) Autoritatea de reglementare poate autoriza persoane juridice competente să îndeplinească o parte dintre funcțiile sale tehnice prevăzute la art. 42.

(3) Reclamațiile privind deciziile luate de organismele tehnice menționate la alin. (1) și (2) se soluționează de către autoritatea de reglementare.

Art. 50. — (1) Prin ordin al ministrului comunicațiilor se va înființa Consiliul Consultativ de Telecomunicații, format din reprezentanți ai utilizatorilor, producătorilor de echipa-

mente de telecomunicații, titularilor de licență, operatorilor autorizați de rețele de telecomunicații, precum și din experții tehnici și de reglementare.

(2) Consiliul Consultativ de Telecomunicații va face recomandări din proprie inițiativă sau la solicitarea autorității de reglementare, cu privire la:

- a) principiile politicii de dezvoltare și reglementare a sectorului de telecomunicații;
- b) conținutul licențelor;
- c) tratarea sesizărilor utilizatorilor și operatorilor.

(3) Regulamentul propriu de organizare și funcționare a Consiliului Consultativ de Telecomunicații se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor.

Art. 51. — (1) Autoritatea de reglementare va publica un raport anual asupra strategiei și reglementărilor sale, cât și asupra dezvoltării telecomunicațiilor în România, în cursul anului calendaristic anterior. De asemenea, va publica orice act cu caracter normativ, emis în baza și în aplicarea prezentei legi.

(2) Autoritatea de reglementare va publica, de regulă, de două ori pe an, sinteza informărilor privind situațiile prevăzute la art. 47 și 49.

Art. 52. — Litigiile dintre autoritatea de reglementare și titularii de licență sau de autorizație cu privire la drepturile stabilite conform prezentei legi se soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ.

Art. 53. — Ministerul Comunicațiilor, în calitatea sa de autoritate de reglementare, participă la pregătirea și negocierea acordurilor sau tratatelor internaționale din domeniul telecomunicațiilor.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 54. — Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz.

Art. 55. — (1) Operatorii publici și furnizorii de servicii de telecomunicații răspund față de utilizatori pentru daunele efective cauzate de neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a serviciilor, în condițiile prezentei legi.

(2) Termenul de introducere a reclamației este de 6 luni, calculat din ziua prestării serviciului. Soluționarea reclamației de către operator se efectuează în termen de cel mult 3 luni de la data înregistrării reclamației.

(3) Pentru serviciile deschise concurenței, termenul de introducere a reclamației și răspunderea pot fi stabilite prin contract între operator și utilizator. Termenele de introducere a reclamației convenite nu pot fi mai mari decât cele prevăzute la alin. (2).

Art. 56. — (1) Termenul pentru chemarea în judecată a persoanelor prevăzute la art. 55 alin. (1) este de 6 luni.

(2) Termenul pentru introducerea acțiunii se socotește de la data primirii răspunsului la reclamație sau, în cazul în care nu s-a răspuns la reclamația introdusă în termen, de la expirarea termenului de soluționare a acesteia.

Art. 57. — Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) încălcarea condițiilor prevăzute limitativ în licență sau în autorizație;

b) practicarea unor tarife din categoria menționată la art. 12 alin. (1) lit. d), neaprobate de autoritățile competente;

c) furnizarea de servicii de telecomunicații de către un operator independent fără deținerea autorizației prevăzute de prezenta lege;

d) transmiterea licenței sau a autorizației altor operatori decât cei desemnați de către autoritatea de reglementare;

e) împiedicarea nejustificată, de către operatorul public, a accesului concurenților la o rețea sau la un serviciu de telecomunicații;

f) subvenționarea unor tarife pentru activitățile autorizate destinate concurenței cu venitul obținut din serviciile licențiate, conform prevederilor art. 35 alin. (1);

g) refuzul nejustificat al titularului de licență de a-și interconecta rețeaua de telecomunicații la rețeaua altui titular;

h) comercializarea și utilizarea echipamentelor terminale cu încălcarea prevederilor art. 42 alin. (1);

i) proiectarea, instalarea sau întreținerea echipamentelor de telecomunicații sau instalarea, conectarea ori întreținerea echipamentelor de telecomunicații de către persoane neautorizate;

j) blocarea sau deconectarea în mod intenționat, de către un utilizator, a instalațiilor de telecomunicații;

k) deteriorarea sau degradarea din culpă a instalațiilor exterioare de telecomunicații;

l) împiedicarea, prin diverse mijloace, a accesului utilizatorilor la aparatele telefonice publice;

m) conectarea neautorizată de echipamente terminale la liniile de telecomunicații ale utilizatorilor;

n) neasigurarea instalațiilor cu sisteme de protecție în cazul în care acestea perturbă funcționarea normală a rețelelor de telecomunicații;

o) modificarea instalațiilor de telecomunicații, proprietate a titularilor de licență, și folosirea acestora în starea în care au fost modificate, fără acordul acestor titulari.

Art. 58. — (1) Contravențiile prevăzute de art. 57 se sancționează cu amendă, după cum urmează:

a) de la 100.000 lei la 1.000.000 lei, cele de la lit. k) și l);

b) de la 200.000 lei la 2.000.000 lei, cele de la lit. f), g), h), i), j), m), n) și o);

c) de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, cele de la lit. a), b), c), d) și e).

(2) Contravențiile se constată și sancțiunile se aplică de către persoane împuternicite de autoritatea de reglementare sau de către personalul împuternicit de organul abilitat de Legea concurenței, după caz.

(3) Sancțiunile se aplică atât persoanelor fizice cât și celor juridice, după o prealabilă somare pentru intrarea în legalitate.

(4) Pentru contravențiile prevăzute la art. 57 lit. a), b), g) și i), autoritatea de reglementare poate dispune și retragerea licenței sau a autorizației.

(5) Bunurile ce fac obiectul contravențiilor prevăzute la art. 57 lit. h) și m) se confiscă.

(6) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 57 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25, 26 și 27.

(7) Cuantumul amenzilor poate fi modificat prin hotărâre a Guvernului în funcție de evoluția indicelui prețurilor și tarifelor din economie.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 59. — Reglementarea utilizării spectrului de frecvențe radioelectrice de către rețelele și echipamentele de telecomunicații se va face prin lege.

Art. 60. — Prevederile prezentei legi se aplică și rețelelor și serviciilor de telecomunicații destinate difuzării programelor audiovizuale, în măsura în care nu sunt reglementate prin dispozițiile Legii audiovizualului.

Art. 61. — (1) În cazul unor evenimente de întrerupere a rețelilor sau de împiedicare vizibilă a serviciilor de telecomunicații, organele însărcinate cu paza pădurilor, drumurilor, căilor ferate, lucrărilor de artă și a altora asemenea, care au luat cunoștință de asemenea evenimente, sunt obligate să înștiințeze în cel mai scurt timp Ministerul Comunicațiilor.

(2) Autoritățile administrației publice locale vor acorda sprijin, în limita atribuțiilor și a sarcinilor conferite de lege, titularului de licență respectiv, pentru restabilirea și asigurarea funcționării normale a rețelilor și serviciilor de telecomunicații.

Art. 62. — (1) În condiții deosebite ca: stare de asediu, stare de urgență, mobilizare ori stare de război, calamități naturale sau catastrofe, Ministerul Comunicațiilor, în colaborare cu instituțiile din domeniul apărării, siguranței naționale și al ordinii publice și, după caz, cu Ministerul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, poate dispune reorganizarea condițiilor de desfășurare a activităților de telecomunicații, făcând publică această decizie.

(2) În condiții normale, Ministerul Comunicațiilor, în colaborare cu instituțiile menționate la alin. (1), va lua măsuri pregătitoare, în cadrul sistemului de telecomunicații, pentru asigurarea serviciului în condiții deosebite.

(3) Titularii de licență și de autorizație au obligația de a respecta măsurile dispuse.

Art. 63. — (1) Licențele pentru rețelele operatorilor publici care furnizează serviciile de telecomunicații de bază se eliberează regiilor autonome de profil, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Aceste licențe se vor acorda prin încredințare directă, fără plata

taxelor prevăzute în anexa nr. 1, pe o perioadă de 5 ani, prin derogare de la prevederile art. 11.

(2) În cazul în care regiile autonome care fac obiectul prevederilor alin. (1) se restructurează în societăți comerciale cu capital majoritar de stat, licențele eliberate sunt transmisibile noilor societăți, cu modificarea corespunzătoare a prevederilor din licență.

(3) Autorizațiile pentru rețelele de telecomunicații independente, existente la data prezentei legi, vor fi eliberate conform prevederilor acesteia, în termen de un an de la data intrării în vigoare a legii.

(4) Licențele și autorizațiile eliberate anterior intrării în vigoare a prezentei legi vor fi reînnoite, în condițiile legii, de către autoritatea de reglementare, în termen de un an de la data intrării în vigoare a legii.

Art. 64. — (1) Pe perioada păstrării drepturilor rezervate pentru furnizarea serviciilor de telecomunicații de bază, acestea se pot liberaliza numai pentru mediul rural, în condițiile legii. Atribuirea licențelor pentru astfel de operatori de rețele și furnizori de servicii se va efectua pe bază de licitație.

(2) Licențele care fac obiectul alin. (1) vor fi limitate:

- a) numai pentru localități rurale sau puncte izolate în care serviciile de telecomunicații de bază lipsesc sau sunt necorespunzătoare;
- b) numai pentru perioada în care se păstrează drepturile exclusive rezervate.

(3) Licențele pot fi reînnoite în condițiile prezentei legi.

Art. 65. — Prin hotărâre a Guvernului sau prin acord interministerial se vor stabili condiții specifice de folosire, de către operatorii de telecomunicații, a proprietății aparținând agenților economici cu capital de stat.

Art. 66. — Dispozițiile referitoare la prescripția dreptului la acțiune din prezenta lege se întregesc cu prevederile Decretului nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 67. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, termen în care se va constitui, prin ordin al ministrului comunicațiilor, Consiliul Consultativ de Telecomunicații prevăzut la art. 50 alin. (1).

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

- Decretul nr. 197/1955 privind exploatarea serviciilor de poștă și telecomunicații, partea referitoare la serviciile de telecomunicații;
- art. 3 și 4 din H.C.M. nr. 2.487/1969 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la dispozițiile legale privind funcționarea serviciilor de poștă și telecomunicații;
- orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului din 26 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof.univ.dr. OLIVIU GHERMAN

TAXELE DE LICENȚĂ

Taxele de licență prevăzute la art. 14 sunt următoarele:

1. Rețele de telecomunicații prin cablu:	
– 1.1. naționale	1.000.000.000 lei
– 1.2. zonale	300.000.000 lei
– 1.3. locale:	
a) urbane	70.000.000 lei
b) rurale	5.000.000 lei
2. Rețele de radiocomunicații:	
– 2.1. naționale	100.000.000 lei
– 2.2. zonale	20.000.000 lei
– 2.3. locale:	
a) urbane	5.000.000 lei
b) rurale	1.000.000 lei
3. Rețele de telecomunicații tip VSAT (stații mici de comunicații prin satelit):	
– 3.1. stații terminale	1.000.000 lei/stație
– 3.2. stații coordonatoare	10.000.000 lei
4. Servicii de telecomunicații de bază:	
– 4.1. naționale	500.000.000 lei
– 4.2. zonale/urbane	70.000.000 lei
– 4.3. rurale	5.000.000 lei
5. Servicii de radiocomunicații:	
– 5.1. naționale	30.000.000 lei
– 5.2. zonale/locale	3.000.000 lei
6. Servicii de telecomunicații pentru care condițiile pieței limitează competiția (altele decât radiocomunicații):	
– 6.1. naționale	100.000.000 lei
– 6.2. zonale/locale	10.000.000 lei

TAXELE DE AUTORIZARE

Taxele pentru autorizații prevăzute la art. 30 sunt următoarele:

1. Rețele de telecomunicații independente:	
– 1.1. naționale	10.000.000 lei
– 1.2. zonale	3.000.000 lei
– 1.3. locale	1.000.000 lei
2. Servicii cu valoare adăugată destinate publicului:	
– 2.1. naționale	1.000.000 lei
– 2.2. zonale/locale	500.000 lei
3. Servicii de telecomunicații destinate unui grup închis de utilizatori:	
– 3.1. naționale	2.000.000 lei
– 3.2. zonale	1.000.000 lei
– 3.3. locale	500.000 lei

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii telecomunicațiilor

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea telecomunicațiilor și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 11 iulie 1996.

Nr. 274.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E A

serviciilor poștale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Accesul oricărei persoane fizice sau juridice la serviciile poștale și transmiterea liberă a trimiterilor poștale sunt garantate în condițiile prezentei legi.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi se definesc:

a) *servicii poștale*: primirea, prelucrarea, transportul sau transmiterea și predarea trimiterilor poștale la destinație în condițiile stabilite prin reglementările în vigoare;

b) *trimiteri poștale*: comunicări scrise sau înregistrate, documente, valori, acte, bunuri materiale, mandate poștale sau telegrafice încredințate operatorilor poștali pentru a fi transportate sau transmise și predate la destinație;

c) *servicii poștale de bază*: serviciile poștale destinate publicului, efectuate contra cost în interiorul țării și în traficul internațional privind:

— corespondență: scrisori, cărți poștale imprimare (inclusiv înscrisurile în relief, înregistrările sonore pentru folosința nevăzătorilor), acte de procedură juridică, telegrame (cu excepția transmiterii);

— pachete mici (până la două kilograme);

— mandate poștale sau telegrafice.

Art. 3. — Serviciile poștale se efectuează numai prin persoane juridice abilitate conform prevederilor prezentei legi, denumite în continuare *operatori de servicii poștale*.

Art. 4. — (1) Secretul scrisorilor, telegramelor și al altor trimiteri poștale este garantat prin lege. Toate persoanele implicate în activități poștale sunt obligate să asigure confi-

dențialitatea trimiterilor. Este interzis a viola sau a divulga conținutul corespondenței sau al altor trimiteri poștale, de a da informații despre cei ce utilizează serviciile poștale sau de a încuraja și încuraja asemenea fapte.

(2) Operatorii de servicii poștale pot deschide trimiterile poștale numai în cazul deteriorării acestora în timpul prelucrării sau transportului, exceptând culpa proprie, în scopul obținerii datelor necesare predării acestora la destinatar sau la expeditor.

(3) În cazul suspiciunii de utilizare frauduloasă a serviciilor poștale, fapte care pot constitui contravenții conform art. 34 din prezenta lege, sau la solicitarea organelor vamale pentru verificarea conținutului, operatorii de servicii poștale pot solicita deschiderea trimiterilor poștale de către expeditor sau destinatar.

(4) În scopul descoperirii infracțiunilor și a autorilor lor și pentru aflarea adevărului în cauzele penale, operatorii de servicii poștale vor pune la dispoziția organelor de urmărire penală sau a instanțelor de judecată toate valorile și trimiterile poștale considerate corpuri delictive și toate actele de care au nevoie, pe baza dispoziției scrise, date de magistratul competent conform Codului de procedură penală.

Art. 5. — (1) Autoritatea de reglementare privind domeniul serviciilor poștale este Ministerul Comunicațiilor, care acționează pentru aplicarea prevederilor prezentei legi și își exercită atribuțiile prin ordin al ministrului.

(2) Reglementarea serviciilor poștale trebuie să asigure dezvoltarea armonioasă a acestor servicii la nivel național,

eficiența, operativitatea, calitatea și diversificarea lor, precum și furnizarea serviciilor poștale de bază pentru publicul larg, având în vedere protecția socială a utilizatorilor conform principiului serviciului universal.

Art. 6. — Principiul serviciului universal se aplică unui ansamblu minimal de servicii de calitate determinată, care trebuie furnizate la un preț rezonabil pentru toți utilizatorii, în condiții nediscriminatorii, pe întreg teritoriul țării.

CAPITOLUL II

Servicii poștale

Art. 7. — (1) Operatorul național desemnat pentru a efectua servicii poștale de bază este Regia Autonomă „Poșta Română”. Aceste servicii poștale sunt rezervate Regiei Autonome „Poșta Română” pe o perioadă de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii acestei perioade prin lege.

(2) În perioada prevăzută la alin. (1), Regia Autonomă „Poșta Română” se poate transforma în societate comercială pe acțiuni de interes public, cu obligativitatea asigurării serviciului universal conform art. 6, preluând efectuarea serviciilor poștale de bază.

Art. 8. — Nu constituie încălcare a drepturilor de rezervare și nu se supune autorizării prevăzute la art. 13 prestarea următoarelor activități:

a) corespondența transportată, cu titlu gratuit, de către persoane fizice împuternicite de expeditor pentru a fi predată destinatarului;

b) transportul banilor și al valorilor agenților economici prin angajați proprii, efectuarea de plăți sau încasări de sume datorate sau convenite din activitatea proprie a acestor agenți;

c) corespondența secretă a autorităților publice, unităților militare, unităților de cercetare sau producție care execută comenzi în domeniul apărării naționale, ori a altor instituții publice, colectată, transportată și distribuită prin curieri speciali, reglementată prin alte acte normative.

Art. 9. — Regia Autonomă „Poșta Română” are drept de rezervare pentru amplasarea cutiilor poștale în locuri publice și în mijloacele de transport în comun.

Art. 10. — (1) Regia Autonomă „Poșta Română” are obligația să asigure, în condițiile legii și conform principiului serviciului universal, serviciile poștale de bază pe întreg teritoriul național și în relațiile internaționale pentru orice persoană fizică sau juridică, cu respectarea, de către utilizatori, a dispozițiilor legale și a instrucțiunilor specifice.

(2) Regia Autonomă „Poșta Română” poate refuza orice trimitere poștală, dacă prin acceptarea ei în circuitul poștal se pune în pericol viața sau sănătatea unor persoane ori se pot produce pagube materiale sau deteriorarea altor trimiteri poștale.

(3) Organizarea activităților în rețeaua Regiei Autonome „Poșta Română” va asigura efectuarea serviciilor poștale în toate zonele locuite și în fiecare zi lucrătoare, iar pentru telegrame, și în zilele nelucrătoare.

Art. 11. — (1) Serviciile poștale, altele decât cele de bază, pot fi efectuate de orice operator, inclusiv de Regia Autonomă „Poșta Română”, în condiții de competiție reglementată potrivit legii.

(2) Din categoria serviciilor poștale menționate la alin. (1) fac parte prezentarea, transportul și distribuirea corespondenței expres sau prin curier accelerat, serviciul de mesagerie și alte servicii, în interiorul țării și în trafic internațional.

Art. 12. — Operatorii de servicii poștale, altele decât cele rezervate Regiei Autonome „Poșta Română”, pot folosi rețeaua poștală aparținând acesteia, pe baze contractuale, în condițiile respectării prezentei legi.

CAPITOLUL III

Autorizarea operatorilor de servicii poștale

Art. 13. — (1) Pot fi autorizate pentru efectuarea serviciilor poștale, altele decât cele de bază, persoane juridice române sau reprezentanțe ale unor persoane juridice străine, înregistrate în România, care au în obiectul lor de activitate prestarea unor astfel de servicii.

(2) Autorizația se acordă de către Ministerul Comunicațiilor pentru o perioadă de cel mult 10 ani, cu dreptul de a fi prelungită în condițiile legii.

(3) Autorizația de operator de servicii poștale menționează tipul serviciului, zona geografică și condițiile de operare a serviciilor. Neîndeplinirea obligațiilor stabilite în autorizație sau încălcarea unor prevederi legale poate duce la retragerea parțială sau totală a acesteia.

(4) Pentru activitatea de autorizare Ministerul Comunicațiilor percepe taxe de autorizare, prevăzute în anexa la prezenta lege, care se fac venit la bugetul de stat. Taxele de autorizare vor fi modificate prin hotărâre a Guvernului în funcție de indicele de inflație.

Art. 14. — (1) Definierea, greutatea maximă, dimensiunile maxime și condițiile generale privind prezentarea și distribuția trimiterilor poștale, precum și normele principale tehnice și de calitate pentru serviciile poștale de bază se stabilesc prin ordin al ministrului comunicațiilor.

(2) Regia Autonomă „Poșta Română” emite instrucțiuni privind aplicarea acestor condiții pentru serviciile proprii, în special retragerea, modificarea adresei, înapoierea la expeditor, imposibilitatea predării la destinatar a trimiterilor poștale, termenul de păstrare, precum și responsabilitățile ce decurg din acestea, instrucțiuni care se supun aprobării autorității de reglementare.

Art. 15. — (1) Autoritatea de reglementare poate solicita operatorilor de servicii poștale informațiile și datele statistice necesare pentru evaluarea modului de îndeplinire a prevederilor autorizației, precum și a funcționării și calității serviciului poștal prestat.

(2) Datele privind modul de funcționare și parametrii de calitate ai serviciilor poștale rezervate se publică anual de către Regia Autonomă „Poșta Română”.

CAPITOLUL IV

Emiterea și comercializarea de timbre și efecte poștale

Art. 16. — În exercitarea atribuțiilor sale, Regia Autonomă „Poșta Română” are dreptul exclusiv de a emite, de a pune și de a retrage din circulație timbre și efecte poștale.

Art. 17. — (1) Timbrele și efectele poștale cu timbru imprimat se tipăresc pe baza machetelor grafice realizate de Regia Autonomă „Poșta Română” în concordanță cu reglementările interne și internaționale în domeniu și cu avizul Comisiei filatelice.

(2) Regia Autonomă „Poșta Română” elaborează programe anuale ale emisiunilor de timbre și efecte poștale, stabilind structura și tematica lor.

Art. 18. — Componenta, atribuțiile și modul de funcționare a Comisiei filatelice se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor.

Art. 19. — (1) Timbrele poștale sunt valorificate atât la valoarea lor nominală, cât și la valoarea filatelică, prin Regia Autonomă „Poșta Română” sau prin alți agenți economici.

(2) Timbrele poștale se comercializează atât în țară, cât și în străinătate sau formează obiectul schimburilor filatelice în condițiile legii.

(3) Comercializarea timbrilor poștale se efectuează în condițiile stabilite de legislația internă și de acordurile internaționale în domeniu la care țara noastră este parte.

Art. 20. — Regia Autonomă „Poșta Română” stabilește și asigură condițiile de conservare, evidență și păstrare a timbrilor și efectelor poștale cu timbru imprimat, a timbrilor de patrimoniu, a altor bunuri filatelice, precum și stocul de timbre necesar schimbului cu administrațiile poștale din alte țări în Conservatorul său de timbre.

CAPITOLUL V

Tarifarea serviciilor poștale

Art. 21. — (1) Pentru prestarea serviciilor poștale se percep tarife stabilite conform legii.

(2) În cazul serviciilor poștale rezervate Regiei Autonome „Poșta Română”, tarifele se supun aprobării autorității de reglementare, cu avizul autorităților cu atribuții în domeniul stabilirii prețurilor și tarifelor.

(3) Tarifele se stabilesc având în vedere furnizarea pe termen lung a serviciilor poștale, pe baza eficienței economice, diferențiat pentru persoane fizice și persoane juridice, și asigurarea, după caz, a caracterului universal al serviciului poștal și a condițiilor pentru dezvoltarea rețelei poștale.

(4) Tarifele vor fi făcute publice de către operatorul de servicii poștale.

Art. 22. — (1) Este interzisă subvenționarea serviciilor poștale deschise concurenței din veniturile obținute ca urmare a activităților rezervate Regiei Autonome „Poșta Română”.

(2) Expedierea grupată sub forma unei singure trimiteri a mai multor trimiteri poștale din domeniul serviciilor poștale rezervate, cu destinatari diferiți, în scopul neachitării tarifului pe fiecare trimiteri, este interzisă.

Art. 23. — Nu sunt supuse tarifării:

a) trimiterile poștale expediate de administrațiile poștale și oficiile lor;

b) schimbul de trimiteri între organele Uniunii Poștale Universale și organele uniunilor regionale, între organele acestor uniuni și cele expediate de acestea către administrațiile poștale sau oficiile lor;

c) trimiterile poștale care conțin înscrisuri în relief și înregistrări sonore pentru folosința nevăzătorilor, transmise de asociațiile nevăzătorilor sau adresate acestora;

d) alte trimiteri specificate în convențiile și acordurile internaționale la care România este parte.

CAPITOLUL VI

Răspunderea pentru prestarea serviciilor poștale

Art. 24. — (1) Răspunderea operatorilor de servicii poștale, în condițiile prezentei legi, începe de la prezentarea trimiterilor poștale și durează până la sfârșitul termenului de reclamare administrativă.

(2) Termenul de reclamare administrativă și termenul de păstrare pentru trimiterile poștale interne este de 6 luni, iar pentru cele externe, de un an, calculat din ziua prezentării trimiterii poștale.

(3) Termenul de soluționare a reclamațiilor administrative este de 3 luni pentru trimiterile poștale interne și de 6 luni pentru trimiterile externe, de la data depunerii reclamației administrative.

(4) După expirarea acestor termene expeditorul sau destinatarul poate solicita informații despre trimiterile poștale înregistrate până la expirarea termenului de arhivare (de regulă 2 ani) a documentelor poștale, fără a avea dreptul la despăgubiri.

(5) Pentru serviciile poștale deschise concurenței, termenele de reclamare administrativă pot fi stabilite prin contract între operator și beneficiar.

Art. 25. — Trimiterile poștale aparțin expeditorului până în momentul predării lor la destinatar. Până în acest moment, expeditorul are dreptul de a le retrage, de a modifica adresa înscrisă pe ele, de a anula sau a modifica indicațiile speciale. Asupra lor nu se pot aplica sechestrare sau popri.

Art. 26. — (1) Termenul pentru chemare în judecată este de 6 luni pentru trimiterile poștale interne și de un an pentru cele externe.

(2) Termenul pentru introducerea acțiunii se socotește de la data primirii răspunsului la reclamația administrativă sau, în cazul în care nu s-a răspuns la reclamația administrativă introdusă în termen, de la expirarea termenului de soluționare a acesteia.

(3) Acțiunea nu va fi primită dacă nu se face dovada introducerii reclamației administrative în termen.

Art. 27. — (1) Expeditorul are dreptul la o despăgubire corespunzătoare valorii reale a pierderii, distrugerii sau avărierii trimiterilor poștale înregistrate, care nu va depăși valorile specificate la art. 28. Pagubele indirecte și beneficiile nerealizate, provenite din erori, pierderi sau întârzieri în transmiterea sau predarea trimiterilor poștale, nu se despăgubesc.

(2) Expeditorul poate renunța la dreptul său de despăgubire în favoarea destinatarului.

Art. 28. — Regia Autonomă „Poșta Română” răspunde pentru trimiterile poștale interne înregistrate, după cum urmează:

1. În caz de pierdere, sustragere sau predare greșită:

a) cu întreaga valoare declarată pentru o trimitere poștală expediată cu valoarea declarată;

b) cu întreaga valoare declarată pentru o trimitere poștală depusă cu ramburs până în momentul predării la destinatar;

c) cu întreaga valoare a rambursului pentru o trimitere poștală cu ramburs, după predarea acesteia destinatarului, când operatorul poștal a omis încasarea rambursului de la destinatar;

d) cu întreaga valoare pentru mandate;

e) cu suma reprezentând de zece ori tariful de prezentare pentru o trimitere poștală recomandată;

f) cu suma reprezentând de zece ori tariful de prezentare pentru un colet fără valoare declarată, indiferent de greutate.

Despăgubirile prevăzute la lit. a), b) și c) nu vor depăși valoarea reală a conținutului.

În afara despăgubirilor prevăzute la pct. 1 se restituie și tarifele încasate la prezentare.

2. În caz de lipsă parțială sau avariere:

a) cu valoarea declarată pentru partea lipsă sau avariata, înscrisă în nota de inventar, pentru scrisorile deschise cu valoare declarată;

b) cu valoarea proporțională corespunzătoare greutății lipsă, pentru scrisorile închise cu valoare declarată;

c) cu cota-parte din despăgubirea prevăzută la pct. 1 lit. f), stabilită în raport cu greutatea lipsă sau cu greutatea conținutului avariata, pentru coletele fără valoare declarată;

d) cu valoarea stabilită care nu poate depăși valoarea declarată și nici pe cea reală a conținutului lipsă sau avariata, luată în considerare la locul și în momentul prezentării coletului cu valoare declarată.

Pierderea completă a conținutului este similară cu pierderea trimiterii poștale.

Când expeditorul a declarat o valoare mai mică decât cea reală, despăgubirea este la nivelul valorii declarate.

3. (1) Cu tarifele încasate la prezentare:

a) pentru telegramele și avizele telefonice nepredate;

b) pentru telegramele predate mai târziu decât ar fi ajuns prin poșta terestră;

c) pentru avizele telefonice care nu au fost predate în timp util;

d) pentru telegramele al căror conținut este denaturat.

(2) În cazul neefectuării serviciilor poștale suplimentare, nominalizate de expeditor prin indicații speciale, se restituie numai tarifele încasate suplimentar.

Art. 29. — Regia Autonomă „Poșta Română“ nu răspunde pentru trimiterile poștale neînregistrate sau pentru cele înregistrate, dacă paguba s-a produs din vina expeditorului, dacă trimiterea a fost primită fără obiecții de către destinatar sau când paguba s-a produs ca urmare a unui caz de forță majoră.

Art. 30. — Regia Autonomă „Poșta Română“ răspunde pentru trimiterile poștale externe în conformitate cu prevederile convențiilor și aranjamentelor internaționale la care România este parte.

Art. 31. — Bunurile din trimiterile poștale expediate prin Regia Autonomă „Poșta Română“, care nu au putut fi

predade destinatarilor și nici expeditorilor, după expirarea termenului de reclamare administrativă și păstrare se vor valorifica sau se vor distruge de către aceasta, sumele rezultate fiind făcute venit la Regia Autonomă „Poșta Română“.

Art. 32. — Operatorii serviciilor poștale deschise concurenței răspund față de expeditori conform prevederilor contractuale.

Art. 33. — Expeditorii unor trimiteri poștale răspund față de operatorii poștali pentru daunele rezultate din natura periculoasă a trimiterilor poștale sau a condițiilor de ambalare neadecvate conținutului acestora, în limita valorii daunelor și a sumelor plătite ca despăgubire altor beneficiari ai serviciilor poștale ale căror trimiteri poștale au fost deteriorate din această cauză.

CAPITOLUL VII

Sancțiuni

Art. 34. — Constituie contravenții la dispozițiile prezentei legi următoarele fapte, dacă, potrivit legii penale, nu constituie infracțiuni:

1. predarea sau expedierea, fără a declara natura reală a bunurilor, prin orice trimitere poștală, de:

a) obiecte care prin natura lor sau prin modul cum sunt ambalate periclitează, la manipulare sau la transport, viața ori sănătatea oamenilor, distrug, degradează sau deteriorează instalațiile ori alte trimiteri poștale;

b) materii explozibile, inflamabile, stupefiante, otrăvuri, substanțe corosive, toxice sau radioactive;

c) materiale sau obiecte a căror circulație este interzisă, cu excepția cazurilor când se prezintă o autorizație specială dată de organele competente;

d) animale vii, cu excepția celor admise conform instrucțiunilor privind serviciile poștale;

2. introducerea, în trimiterile poștale pentru care se percepe un tarif inferior, de alte trimiteri poștale pentru care sunt stabilite tarife superioare:

a) introducerea, în scrisori simple sau recomandate, de bani, valori ori alte obiecte prețioase de orice natură;

b) sustragerea de la plata individuală a tarifelor prin expedierea într-o singură trimitere poștală a mai multor trimiteri cu destinatari diferiți.

În cazul în care destinatarul va plăti despăgubirile, i se va preda trimiterea poștală, expeditorul rămânând obligat numai la plata amenzii;

3. francarea trimiterilor poștale cu timbre decupate din cărți poștale sau din alte formulare cu marcă poștală imprimată ori cu mărci poștale întrebuintate sau prin oricare alt mijloc neautorizat;

4. împiedicarea instalării cutiilor poștale;

5. distrugerea sau deteriorarea cutiilor poștale sau deschiderea lor neautorizată;

6. colectarea, primirea, transportul și distribuirea corespondenței de orice fel, a banilor, a valorilor care pot face obiectul trimiterilor poștale, efectuate în mod repetat de către persoane fizice sau juridice neautorizate de Ministerul Comunicațiilor, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 8.

Art. 35. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 34 pct. 1–4 se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 500.000 lei, iar cele de la pct. 5 și 6, cu amendă de la 300.000 lei la 3.000.000 lei.

(2) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 34 pct. 1 și 2, contravenientul datorează, după caz, și despăgubirile prevăzute la art. 33.

(3) Cuantumul amenzilor poate fi modificat prin hotărâre a Guvernului, în funcție de cursul de referință al monedei naționale.

Art. 36. — (1) Contravențiile se constată de către agenți împuterniciți de Ministerul Comunicațiilor, care aplică și sancțiunea.

(2) Pot fi contravenienți persoanele fizice și persoanele juridice.

Art. 37. — Bunurile care fac obiectul contravențiilor prevăzute la art. 34 pct. 1 vor fi confiscate și valorificate conform legii.

Art. 38. — În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 34 li se aplică dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25, 26 și 27.

Art. 39. — Faptele săvârșite în legătură cu serviciile poștale și cu efectuarea acestora, care prin natura lor constituie infracțiuni, se pedepsesc conform legii penale.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 40. — În exercitarea responsabilităților sale în domeniul reglementării serviciilor poștale, Ministerul Comunicațiilor negociază și participă, după caz, la acorduri sau convenții cu autorități de reglementare a serviciilor poștale din alte țări sau cu organizații internaționale de resort.

Art. 41. — Pentru condiții deosebite: stare de asediu, stare de urgență, de dezastru sau calamități, Ministerul Comunicațiilor, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale, poate dispune reorganizarea, restrângerea sau suspendarea temporară a prestării serviciilor poștale, făcând publică această decizie.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 27 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 27 iunie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
VALER SUIAN

București, 12 iulie 1996.
Nr. 83.

Art. 42. — (1) Construcțiile, spațiile și terenurile afe-rente, proprietate publică a statului, în care se desfășoară activitatea oficiilor poștale și care nu sunt proprietatea Regiei Autonome „Poșta Română”, se transferă în administrarea acesteia, pe bază de protocol, prin hotărâre a Guvernului.

(2) Autoritățile administrației publice locale vor sprijini Regia Autonomă „Poșta Română” prin asigurarea spațiilor necesare desfășurării serviciilor poștale, prin închirierea lor cu prioritate sau prin concesionare în condițiile legii.

Art. 43. — (1) Agenții economici care efectuează transportul trimiterilor poștale pe cale terestră, aeriană, fluvială sau maritimă au obligația să asigure acest serviciu cu prioritate, precum și accesul salariaților poștali la mijlocul de transport sau în incinta acestuia.

(2) În vederea alinierii la reglementările Uniunii Poștale Universale și ale Uniunii Europene privind schimburile poștale internaționale, operatorii de servicii poștale beneficiază de acces și prioritate la punctele de frontieră și la organele vamale.

Art. 44. — (1) Dreptul de a utiliza emblema Regiei Autonome „Poșta Română” aparține în exclusivitate acesteia.

(2) Uniformele salariaților Regiei Autonome „Poșta Română”, cu emblema acesteia, vor fi purtate numai în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Art. 45. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— Decretul nr. 197/1955 privind exploatarea serviciilor de poștă și telecomunicații, partea referitoare la sectorul de poștă;

— art. 1 și 2 din H.C.M. nr. 2.487/1969 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la dispozițiile legale privind funcționarea serviciilor de poștă și telecomunicații;

— Hotărârea Guvernului nr. 1.014/1990 cu privire la valorificarea, conservarea, evidența și păstrarea timbrelor și efectelor poștale cu timbru imprimat și organizarea Comisiei filatelice;

— art. 7 din Decretul nr. 106/1990 privind regimul timbrelor în România;

— orice alte dispoziții contrare.

Art. 46. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

TAXELE DE AUTORIZARE

Taxele de autorizare prevăzute la art. 13 sunt următoarele:

1. Taxa de autorizare pentru servicii poștale pe aria unei localități: 300.000 lei
2. Taxa de autorizare pentru servicii poștale pe aria unui județ: 1.000.000 lei
3. Taxa de autorizare pentru servicii poștale pe aria mai multor județe sau pe teritoriul național: 3.000.000 lei.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru promulgarea Legii serviciilor poștale**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea serviciilor poștale și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 11 iulie 1996.

Nr. 283.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.